Rocznik 1931. Nr. 1.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 3-go stycznia 1931 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy dyr. biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 16-go października 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych co do art. 14 ust 2, 20 ust. 1, 23 ust. 2 i 3 oraz z Ministrem Spraw Zagranicznych co do art. 20 ust. 2 o meldunkach i księgach ludności.

Na podstawie art. 1 ust. 2, art. 2, 5, 14, 20 22, 23 i 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) zarządza się co następuje:

Rozdział I,

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Powołane w niniejszem rozporządzeniu artykuły oznaczają artykuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309), a powołane paragrafy oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia. Powołane paragrafy rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych oznaczają rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 16 marca 1930 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr, 31, poz. 270),

§ 2.

1. Włożony na gminy wiejskie i miejskie w ust. 1 art. 1 obowiązek prowadzenia ewidencji i kontroli ruchu ludności spełniają one za pośrednictwem swoich zarządów,

2. W gminach lub miejscowościach, w których prowadzenie ewidencji i kontroli ruchu ludności zostanie powierzone innym organom lub władzom (art. 1 ust. 2), wskazane w niniejszem rozporządzeniu obowiązki gmin należy rozumieć, jako obowiązki tych władz lub organów.

§ 3.

W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

1. ludność gminy, z uwzględnieniem wypadków przewidzianych w §§ 8 — 10 składa się:

a) z osób, mających rzeczywiste miejsce zamieszkania w jakimkolwiek domu w obrębie gminy lub na statku w gminie zarejestrowanym, chociażby w gminie czasowo nieobecnych,,
b) z osób czasowo w gminie przebywających,

2. Przez zamieszkanie w gminie rozumie się fakt zajmowania w obrębie gminy mieszkania wśród okoliczności, wskazujących naześrodkowanie tam stosunków osobistych i gospodarczych.

3. Pojęcie czasowego pobytu obejmuje stan przebywania w jakimkolwiek domu bez zamiaru obrania sobie tam miejsca zamieszkania.

4. Dowodem zamieszkania jest zapisanie do rejestru mieszkańców gminy, o ile nie zostanie przeprowadzony dowód przeciwny.

§ 4.

1, Zmiana miejsca zamieszkania następuje przez rzeczywiste zamieszkanie w obrębie innej gminy, połączone z zamiarem ustalenia tam swej siedziby.

2. Zmiana miejsca zamieszkania nie następuje z powodu czasowej nieobecności w danej miejscowości.

§ 5,

Do czasowo nieobecnych w miejscu swego zamieszkania zalicza się:

a) osoby, znajdujące się w podróży,
b) osoby, pracujące sezonowo, jeżeli powracają perjodycznie do swego miejsca zamieszkania,
c) osoby, przebywające w innej gminie dla wypoczynku, kuracji i t. p. albo w szpitalach i innych tym podobnych zakładaah publicznych względnie prywatnych dla poprawy zdrowia.
d) osoby, przebywające w innej gminie w celu kształcenia się;
e) niemowlęta, oddane na wykarmienie,
f) osoby, przebywające w więzieniach, zakładach karnych i poprawczych,
g) szeregowi, odbywający służbę wojskową,
h) oficerowie i urzędnicy państwowi delegowani czasowo z miejsca swej służby do innej miejscowości,
i) osoby nieobecne w miejscu swego zamieszkania z powodów natury przemijającej.

§ 6.

Następujące osoby będą uważane za mieszkańców gmin w których, stosownie do poniżej wskazanych okoliczności, się znajdują;

a) osoby, wyszczególnione w § 5 pkt. d), e), f), i g), jeżeli nie posiadają w żadnej gminie miejsca zamieszkania (§§ 3, 7 i 8),
b) służba domowa wedle miejsca zamieszkania swego pracodawcy, jeżeli nie zachodzą okoliczności, przewidziane w § 9,
c) dzieci nieznanych rodziców, przebywające w domach dla podrzutków, sierocińcach, zakładach wychowawczych, opiekuńczych i t. p. względnie znalezione.

§ 7.

Osoby, posiadające prawne miejsce zamieszkania w obrębie pewnej gminy (art. 1. — 5 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o prawie właściwem dla stosunków prywatnych wewnętrznych, Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 580), będą uważane za mieszkańców tej gminy tylko wówczas, jeżeli zachodzą warunki, ustalone w § 3 ustęp 1 punkt a) oraz w ust. 2. tegoż paragrafu, albo jeżeli zachodzi wypadek, przewidziany w §§ 8 i 9.

§ 8.

Osoby, nieposiadające w żadnej gminie miejsca zamieszkania w zrozumieniu §§ 3—7 tudzież osoby, zamieszkujące na wozach, w taborach, nigdzie nie zarejestrowanych barkach lub łodziach albo innych t. p. ruchomych urządzeniach mieszkalnych, a nie zajmujące lokalu w jakimkolwiek domu w obrębie gminy (§ 3) będą uważane za mieszkańców gmin według miejsca ostatniego ich zamieszkania, a w braku takowego za mieszkańców gmin, w których posiadają prawne miejsce zamieszkania stosownie do przepisów prawa cywilnego lub stosownie do okoliczności za mieszkańców gmin, w których się urodziły.

§ 9.

Za miejsce zamieszkania osoby, zwykle mieszkającej w 2 lub więcej miejscowościach, będzie uważana stosownie do okoliczności jedna z tych miejscowości, a mianowicie ta, w której osoba interesowana posiada siedzibę główną, lub w której wykonywa główny swój zawód lub urząd, lub gdzie znajduje się jej majętność, albo, o ile chodzi o małoletnich i niewłasnowolnych — gdzie znajduje się ich prawne miejsce zamieszkania.

§ 10.

1. Miejsce zamieszkania ustala z urzędu lub na wniosek zainteresowanej osoby, lub też na żądanie władz zarząd gminy stosownie do postanowień §§ 3 — 9.

2. Od decyzji w tym względzie zarządu gminy może być wniesione odwołanie w przeciągu dni 14 do właściwej władzy administracji ogólnej, która rozstrzyga ostatecznie.

3, W wypadkach, w których miejsce zamieszkania nie da się ustalić na podstawie §§ 3 — 9, określa je właściwa terytorjalnie władza administracji ogólnej,

4. W wypadkach sporu między zainteresowanemi gminami mają zastosowanie przepisy art. 5 ust. 1 i 4 zdanie ostatnie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1923 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

Rozdział II.
O meldunkach.

§ 11.

1. Obowiązek zameldowania i wymeldowania (art. 7 i 8) polega na dostarczaniu właściwem władzom lub organom (art. 1, 6 i 15) odpowiedniego zgłoszenia lub odpowiedniej karty zameldowania względnie wymeldowania w 2 egzemplarzach podpisanych i wypełnionych pismem czytelnem ściśle według wzoru Nr. 1, 2, 3 lub 4. W wypadkach przewidzianych w § 46 ust. 2 zgłoszenia (kary) są dostarczane w jednym egzemplarzu. W wypadkach przewidzianych w § 46 ust. 4 meldunki mogą być dokonywane ustnie.

2. Zgłoszenie zamieszkania wzoru Nr. 1 jest przeznaczone do meldowania osób, które przebywają do danego domu z zamiarem zamieszkania tam.

3. Zgłoszenie zmiany miejsca zamieszkania wzoru Nr. 2 przeznaczone jest do wymeldowywania mieszkańców gminy, którzy wyprowadzają się z zajmowanych przez nich mieszkań.

4. Karta zameldowania wzoru 3 jest przeznaczona do meldowania osób, które przybywają do danego domu tylko do czasowego tam pobytu, t. j. bez zamiaru obrania sobie tam miejsca zamieszkania.

5. Karta wymeldowania wzoru Nr. 4 przeznaczona jest do wymeldowywania osób, które opuszczają miejsce czasowego swego pobytu.

6. Karty zameldowania i wymeldowania wzoru Nr. 3 i 4 służą również do meldowania czasowej nieobecności w miejscu zamieszkania lub powrotu tam po czasowej nieobecności w wypadkach wyjazdu (i powrotu) zagranicę lub na okres ponad 2 miesiące, osób podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu.

7. Zgłoszenie (karta) służy do zameldowania względnie wymeldowania tylko jednej osoby z wyjątkiem kart wzorów 3A oraz 4A, które służą również do wymeldowania osób towarzyszących, a mianowicie: żony i dzieci do lat 18.

§ 12.

1. Zgłoszenia urodzeń dzieci żywo urodzonych i zgonów (art. 11) uskutecznia się stosownie do okoliczności przy pomocy zgłoszyń (kart), przewidzianych w § 11, przyczem wzór Nr. 1 i 2 będzie miał zastosowanie w wypadkach, dotyczących osób, zamieszkałych w gminie miejsca urodzenia lub zgonu, zaś wzór Nr. 3 i 4 w wypadkach dotyczących osób czasowo w gminie przebywających.

2. Karta urodzenia powinna zawierać: 1 nazwisko imię i datę urodzenia dziecka 2) imiona rodziców tudzież nazwisko panieńskie matki, 3) miejsce zamieszkania i dókładny adres tudzież zawód ojca.

3. Przy dzieciach nieślubnych podaję się nazwisko, stan cywilny i inne wskazane wyżej dane matki.

4. W braku imienia podaje się płeć noworodka.

5. W wypadkach, kiedy rodzice nie zamieszkują razem, należy w rubryce „uwagi" wskazać miejsce zamieszkania i dokładny adres tego z małżonków, przv którym dziecko pozostaje.

6. Karta zgonu winna zawierać: imię, nazwisko, imiona rodziców, miejsce zamieszkania, zawód, datę urodzenia i wyznanie osoby zmarłej oraz dzień, miesiąc i rok zgonu tudzież wskazanie miejsca zgonu.

7. Zawiadomienia o zmianach w stanie rodzinnym i innych zmianach dotyczących danych, zawartych w zgłoszeniu meldunkowym, lub karcie meldunkowej, uskutecznia się w drodze pisemnej.

8. Karty zgonu, urodzenia tudzież zawiadomienia o zmianach w stanie] rodzinnym, o których mowa w niniejszym paragrafie, powinny być przesyłane gminie w terminie 48 godzin od dnia urodzenia, zgonu lub od dnia dokonania faktu, będącego przedmiotem zawiadomienia, przyczem postanowienia §§ 13—16 mają tu analogiczne zastosowanie.

§ 13.

1. Wykonanie obowiązku, przewidzianego w art. 10 ust. 1, polega na doręczeniu należycie wypełnionego i podpisanego zgłoszenia (karty) odpowiedniego wzoru (§ 11) właścicielowi domu lub osobie go zastępującej, a w wypadkach, przewidzianych w art. 10 ust. 2, osobie, obowiązanej do zawiadomienia o przybyciu względnie wyjeździe.

2. Wykonanie powyższego obowiązku w stosunku do osób małoletnich ciąży stosownie do okoliczności, na lokatorze głównym, głowie rodziny lub pracodawcy.

3. Obowiązek lokatora głównego, głowy rodziny, lub pracodawcy zawiadomienia o przybyciu względnie wyjeździe (art. 10 ust. 2) polega na podpisaniu i doręczeniu dostarczonego mu zgłoszenia (karty) właścicielowi domu względnie osobie go zastępującej.

4. Zgłoszenie (karta) winno być doręczone w takim czasie, aby zameldowanie względnie wymeldowanie mogło się odbyć w terminie przewidzianym w art. 7 i 8.

5. Potrzebnych druków, zgłoszeń i kart dostarcza osoba, obowiązana do dokonywania czynności meldunkowych (art. 7 i 8) za zwrotem kosztu druków.

6. Lokator główny, głowa rodziny pracodawca (art. 10 ustęp 2) tudzież właściciel domu obowiązani są przyjąc dostarczone im zgłoszenia i karty (ust. 1 — 3 niniejszego paragrafu) w obrębie tej samej nieruchomości, której zameldowanie względnie wymeldowanie dotyczy, o ile nie zachodzą wypadki wyjątkowe, przewidziane w § 46 ust. 3, coraz na żądanie osoby interesowanej wydać pokwitowanie z odbioru.

7. Z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 20 ust. 7 karty wzoru Nr. 4 wypełnia i podpisuje tylko właściciel domu lub osoba go zastępująca na podstawie ustnego zawiadomienia o wyjeździe otrzymanego od osoby do tego obowiązanej.

§ 14.

1. Właściciel domu względnie osoba go zastępująca winien upewnić się w ostateczny sposób co do prawdziwości danych, zawartych w zgłoszeniu (karcie) oraz co do tożsamości osoby w niem wyszczególnionej. W tym celu może on żądać uwiarogodnienia zawartych w zgłoszeniu względnie karcie meldunkowej danych przez okazanie dokumentów, a wrazie odmowy winien zawiadomić o tem gminę.

2. Odmawiający uwiarogodnienia zawartych w zgłoszeniu meldunkowem danych będzie wezwany przez gminę do osobistego wylegitymowania się względnie okazania potrzebnych dowodów (§ 43 ust. 4).

3. Doręczenie zgłoszenia (karty) niepodpisanego albo wypisanego nieczytelnie oraz niewypełnionego należycie bez usprawiedliwionych powodów albo wreszcie doręczenie zgłoszenia (karty), nieodpowiadającego ściśle przepisanemu wzo-

rowi (§ 11), będzie uważane za niedopełnienie obowiązku, przewidzianego w §§ 11 względnie 13, o ile osoba, która niedbale dopełniła swego obowiązku, nie usunie baraków na żądanie gminy.

§ 15,

1. Niedostarczenie danych, o których mowa w § 13 ust. 1, 3 i 7, przez osobę do tego obowiązaną nie zwalnia właściciela domu lub osoby go zastępującej od obowiązku uskutecznienia zameldowania względnie wymeldowania we właściwym terminie.

2. W tym wypadku należy wypełnić zgłoszenie (kartę) w miarę posiadanych informacyj. Powyższe stosuje się analogicznie rownież do głównego lakotora, głowy rodziny i pracodawcy (§ 13.)

3. Postanowienia § 14 ust. 2 i 3 i § 16 ust. 4 mają przytem analogiczne zastosowanie.

§ 16.

1. Niewykonanie obowiązków meldunkowych w czasie właściwym, albo wykonanie ich w sposób nieodpowiadający istotnemu stanowi rzeczy nie zwalnia od obowiązku dopełnienia wymaganych czynności w czasie późniejszym względnie dokonania odpowiedniego sprostowania lub uzupełnienia, gdy tylko braki zostaną spotrzeżone.

2. W razie, gdy z faktu dłuższego pobytu lub z innych okoliczności wynika, że osoba, zameldowana, jako czasowo przybywająca, w rzeczywistości zamieszkuje w danym domu, albo odwrotnie, gdy z powodu dłuższej nieobecności lub z innych powodów należy wnosić; że osoba zameldowana, jako zamieszkała, w rzeczywistości przebywa tam tylko czasowo — właściciel domu względnie osoba go zastępująca obowiązana jest zażądać potrzebnych wyjaśnień oraz dopełnić zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy odpowiednich czynności meldunkowych w myśl §§ 11—15.

3. Analogiczny obowiązek powiadomienia właściciela domu ciąży również na lokatorze głównym, głowie rodziny i pracodawcy.

4. W wypadkach, kiedy ustalenie faktu zamieszkania, pobytu względnie faktu zmiany miejsca zamieszkania nasuwa trudności, należy powiadomić gminę (art. 7 — 8), której obowiązkiem będzie przeprowadzenie z urzędu dalszych czynności. Powiadomienie to może nastąpić w formie ustnej albo pisemnej.

§ 17.

1. Potwierdzenie, przewidziane w art. 12, wydaje gmina bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem osoby, dokonywującej zameldowania względnie wymeldowania, zależnie od żądania osoby, interesowanej.

2. Potwierdzenie uskutecznia się przez umieszczenie daty i podpisu urzędnika oraz odciśnięcie pieczęci gminy na odpowiednim odcinku zgłoszenia względnie karty.

3. Żądanie potwierdzenia wyraża się przez wypełnienie przeznaczonego do tego celu odcinka zgłoszenia względnie karty. Potwierdzenie uskutecznia gmina jednocześnie z przyjęciem meldunku.

§ 18.

1. Postanowienia §§ 11—17 maja zastosowanie również do cudzoziemców, z tem jednakże że podlegają oni wymeldowaniu również w wypadkach zmiany miejsca czasowego pobytu.

2. Zameldowanie i wymeldowanie cudzoziemców dokonywa się przez wypełnienie jednego egzemplarza zgłoszenia (karty) wzorów: Nr. Nr. 1A, 2 A, 3A i 4A i dostarczenia go gminie łącznie z dwoma sporządzonemi i potwierdzonemi przez właściciela domu lub osobę go zastępującą odpisami.

3. Jeden z dostarczonych gminie odpisów zgłoszenia (karty) cudzoziemca winien być przez gminę niezwłocznie przesłany miejscowej powiatowej władzy administracji ogólnej.

4. Postanowienia niniejszego paragrafu nie mają zastosowania do osób wskazanych w art. 20 ust. 2.

§ 19.

1. Zameldowanie i wymeldowanie pielgrzymek i wycieczek zbiorowych uskutecznia się w drodze uproszczonej, polegającej na doręczeniu właściwym władzom lub organom zbiorowej listy uczestników wycieczki zamiast indwidualnych kart meldunkowych.

2. Przy takim uproszczonym trybie postępowania stosowane będą następujące przepisy:

a) Pielgrzymka względnie wycieczka winna być prowadzona przez kierownika pielgrzymki względnie wycieczki, zaopatrzonego w zaświadczenie, stwierdzające charakter pielgrzymki względnie wycieczki i fakt jej zorganizowania pod przewodnictwem danej osoby.

Zaświadczenia takie wystawiają właściwe albo zainteresowane władze, instytucje lub organa państwowe i gminne zależnie od okoliczności.

Polska wiza zbiorowa zastępuje zaświadczenie dla wycieczek przybywających z zagranicy.

Oprócz zaświadczenia kierownik wycieczki winien posiadać przez siebie podpisaną listę uczestników wycieczki, o ile wymaganie to będzie zastrzeżone w zaświadczeniu.

b) Obowiąek zawiadomienia o przybyciu względnie wyjeździe oraz obowiązek udzielenia potrzebnych do zameldowania względnie wymeldowania informacyj (§ 13(jest dokonywany w zastępstwie uczestników wycieczki przez kierownika wycieczki.

c) Obowiązek zameldowania względnie wymeldowania wycieczki (pielgrzymki) dotyczy tylko osoby kierownika wycieczki i polega na:

aa) podaniu gminie listy uczestników, a w wypadku zwolnienia od tego obowiązku — ilości uczestników pielgrzymki względnie wycieczki,

bb) wskazaniu czasu (ilości dni), w jakim pielgrzymka, względnie wycieczka ma przebywać w danej miejscowości,

cc) podaniu imienia, nazwiska i adresu kierownika pielgrzymki względnie wycieczki oraz

dd) wskazaniu miejscowości, skąd pielgrzymka, względnie wycieczka wyruszyła.

Rozdział III.

O meldunkach osób, podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu.

§ 20.

1. Zameldowania i wymeldowania, przewidziane w § 474 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych, będą uskuteczniane łącznie z meldunkami, określonemi w art. 7 — 16 w sposób ustalony w rozdziale 2 niniejszego rozporządzenia i niezałeżnie od tego, czy wynikają one z tytułu wykonania powszechnego obowiązku służby wojskowej, czy też z tytułu wykonania ogólnych przepisów meldunkowych (art. 14 ust. 2, art. 23 ust. 2 i 3).

2. Na podstawie otrzymanych zgłoszeń i kart zameldowania względnie wymeldowania:

oficerów i szeregowych rezerwy lub pospolitego ruszenia, osób zakwalifikowanych do kategorji „A" które nie odbyły jeszcz obowiązkowej służby wojskowej, szeregowych służby czynnej, urlopowanych stale w myśl art. 72 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym oraz szeregowych służby czynnej, urlopowanych stale wskutek czasowej niezdolności,

urzędy gminne sporządzają i przesyłają do Powiatowej Komendy Uzupełnień zawiadomienia wzoru Nr. 5. lecz tylko w wypadkach gdy zgłoszenia dożyczą.

a) przybycia do danej miejscowości na zamieszkanie,

b) wyjazdu zagranicę,

c) przyjazdu z zagranicy,

d) wprowadzenia się do innego domu w tej samej miejscowości (zmiana adresu),

e) przybycia do danej miejscowości na czasowy pobyt ponad 2 miesiące,

f) powrotu z czasowego pobytu (pkt. e) do miejsca zamieszkania.

3. Zawiadomienia należy przesyłać do Powiatowej Komendy Uzupełnień, w której dana osoba znajduje się w ewidencji.

4. Przesłanie zawiadomienia wzoru Nr. 5 Powiatowym Komendom Uzupełnień powinno nastąpić niezwłocznie po otrzymaniu odpowiedniego zgłoszenia (karty), a w wypadkach, przewidzianych w § 475 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych niezwłocznie po osobistem stawieniu się w gminie osoby, której zgłoszenie (karta) dotyczy.

5. Postanowienia ust. 2 i 3 niniejszego paragrafu mają analogiczne zastosowanie również do zawiadomień o zgonach (§ 12) osób, wskazanych w § 474 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych oraz do oficerów zawodowych w stanie spoczynku bez względu na wiek, a podoficerów zawodowych w stanie spoczynku do 56 roku życia włącznie. Obowiązek przesyłania tych zawiadomień do P. K. U. ciąży na gminie miejsca zamieszkania osoby zmarłej.

6. Potwierdzenia zameldowania względnie wymeldowania w wypadkach, przewidzianych w § 475 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych, uskutecznia gmina na dokumentach wojskowych, względnie poborowych, a w razie ich braku w sposób wskazany w § 17 (§ 478 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych).

7. Danych potrzebnych do wypełnienia karty wymeldowania wzoru Nr. 4 (§ 13 ust. 7) obowiązana jest udzielić osoba, podlegająca wymeldowaniu, przez podpisanie i wypełnienie karty (§ 13 ust. 1). Postanowienia § 13 ust. 3 — 6 mają przytem analogiczne zastosowanie.

8. Rubrykę „stosunek do wojskowości" należy w zgłoszeniach (kartach) wypełniać względnie sprawdzać na podstawie wojskowego dokumentu osobistego względnie dokumentu poborowego, przedłożonego przez osobę, której zgłoszenie (karta) dotyczy.

§ 21.

1. W wypadkach osobistego zgłoszenia się (§ 475 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych) gmina jest obowiązana zbadać dokumenty wojskowe zgłaszającego się oraz sprawdzić treść otrzymanego zameldowania względnie wymeldowania.

2. Jeżeli w chwili osobistego zgłoszenia się zameldowania względnie wymeldowania jeszcze niedostarczono gminie, urząd gminny obowiązany jest przyjąć meldunek ustny (lub pisemny), sporządzić odpowiednią kartę meldunkową stosownie do § 11 i potwierdzić zgłaszającemu się dopełnienie tego obowiązku w myśl § 20 ust. 6. Urząd gminny jest obowiązany w tych wypadkach zażądać natychmiast wyjaśnień co do niedostarczenia zgłoszenia (karty), spowodować jej dostarczenie (§ 16 ustęp 1), poczem po sprawdzeniu przesłać kartę meldunkową do P. K. U. (§ 20 ust. 2).

3. W wypadkach stwierdzenia, że osoba, której zgłoszenie (karta) dotyczy, nie posiada dokumentu wojskowego lub poborowego, albo posiada ten dokument sfałszowany lub zniszczony tudzież w razie stwierdzenia niedopełnienie obowiązku meldunkowego czy też innego naruszenia wskazanych wyżej przepisów meldunkowych — urząd gminny jest obowiązany spisać odpowiedni protokół i przesłać go powiatowej władzy administracji ogólnej celem pociągnięcia winnego do odpowiedzialności. Fakt pociągnięcia do odpowiedzialności powinna gmina zaznaczyć na przesyłanej do Powiatowej Komendy Uzupełnień karcie meldunkowej.

4. W stosunku do osób, które nie są obowiązane do osobistego zgłoszenia w gminie zmiany miejsca zamieszkania lub pobytu, fakt nieposiadania wojskowego dokumentu osobistego ma być stwierdzony w rubryce „uwagi" zgłoszenia (karty) przez właściciela domu względnie osobę obowiązaną do zawiadomienia o przybyciu względnie o wyjeździe.

5. Przeciwko osobom, które nie dopełnią obowiązku osobistego zgłoszenia się do gminy, gmina obowiązana jest wdrożyć kroki, przewidziane w § 43 ust. 4.

§ 22.

1. Właściciele domów względnie osoby ich zastępujące obowiązani są niezwłocznie powiadomić gminy o wszelkich niedokładnościach lub zmianach dotyczących meldunków, przewidzianych w §§ 474 i 475 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych, a w szczególności obowiązani są niezwłocznie powiadamiać gminy o osobach, które: a) zgłosiły wyjazd zagranicę, a faktycznie nie wyjechały, b) zmieniają często miejsce swego pobytu (komiwojażerowie, handlarze wędrowni i t. p.), c) są nieobecne w miejscu swego zamieszkania dłużej aniżeli 2 miesiące bez wymeldowania (§ 474 pkt. 4), d) których charakter pobytu w danej miejscowości jest nieustalony lub wątpliwy z punktu widzenia przepisów meldunkowych (§§ 14 — 16).

2. Analogiczny obowiązek powiadomienia właściciela domu ciąży również na lokatorze głównym, głowie rodziny i pracodawcy.

3. Wskazane w ust. 1 § 20 meldunki winny być również sprawdzane przez gminy w myśl § 43. We wszystkich wypadkach ujawnionych niedokładności względnie wątpliwości, o których mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, gminy obowiązane są nadto wzywać osoby interesowane do osobistego zgłoszenia się, a to celem ustalenia stanu faktycznego lub kwestji odpowiedzialności, sprawdzenia odpowiednich meldunków i t. p., a w stosunku do osób, wskazanych w § 477 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych celem uzyskania od nich stałych adresów, umożliwiających przesyłanie im rozkazów wojskowych.

4. O wszelkich stwierdzonych niedokładnościach lub zmianach, dotyczących zgłoszeń i zawiadomień, wymienionych w § 20 lit. a — f gminy są obowiązane zawiadamiać niezwłocznie właściwe Powiatowe Komendy Uzupełnień.

5. Ewidencję osób, podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, prowadzą gminy stosownie do § 24 i stosownie do otrzymywanych w tym względzie instrukcyj specjalnych.

Rozdział IV.

O sposobie prowadzenia ewidencji ruchu ludności.

§ 23.

1. Prowadzenie ewidencji i kontroli ruchu ludności (art. 2) polega na utrzymywaniu stałej ewidencji ludności, zamieszkałej w danej gminie i zmian w składzie tejże ludności, oraz na utrzymywaniu ewidencji ludności, przebywającej w gminie czasowo.

2. Ewidencji ludności zamieszkałej w gminie prowadzi się przy pomocy rejestru mieszkańców i ksiąg pomocniczych, wskazanych w rozdziale V.

3. Zgłoszenia wzoru Nr. 1 i 2 (1A i 2A) są przechowywane przez gminy i służą dla celów ewidencji ruchu ludności, stosownie do potrzeb gminy, przyczem zgłoszenia już nieaktualnie każdego 10-cio lecia powinny być wydzielane w odrębne jednostki archiwalne.

4. Ewidencję ruchu ludności czasowo przebywającej prowadzi się stosownie do potrzeb gminy na podstawie kart zameldowania i wymeldowania wzoru Nr. 3 i 4 (3A i 4A), przechowywanych w układzie alfabetycznym nazwisk lub według ulic i Nr. domów względnie według poszczególnych wsi i osiedli, albo wreszcie w porządku chronologicznym. Karty nieaktualne tychże wzorów każdego roku są wydzielane w odrębne jednostki archiwalne.

5. Sposób prowadzenia archiwum, przechowywania zgłoszeń i kart tudzież sposób prowadzenia kartotek ustalą gminy w wydanych przez siebie regulaminach (§ 46).

§ 24.

1. Niezależnie od powyższych obowiązkowych dla każdej gminy form ewidencji, gminy mogą z własnej inicjatywy utrzymywać dodatkową ewidencję ruchu poszczególnych kategoryj ludności np. ewidencję osób korzystających z opieki społecznej, dzieci w wieku szkolnym, stałą ewidencję osób, posiadających prawa wyborcze i t. p. (§ 46).

2. Na ten cel może być użyty drugi egzemplarz zgłoszenia. (karty).

3. Urzędy gminne, które w myśl § 57 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 71, poz. 643) są obowiązane przyjmować meldunki szeregowych czasowo urlopowanych — prowadzą oddzielną księgę meldunkową według wzoru Nr. 2, ustalonego temże rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych, tudzież wydają poświadczenia, przewidziane w § 57 wymienionego rozporządzeniu.

Rozdział V.

O rejestrze mieszkańców gminy i o księgach pomocniczych.

§ 25.

Gminy, względnie organa, obowiązane do utrzymywania ewidencji i kontroli ruchu ludności, prowadzą:

a) rejestr mieszkańców gminy, według wzoru Nr. 6 lub 7,

b) księgę kontroli ruchu ludności zamieszkałej w gminie — według wzoru Nr. 8 i 8A, która służy za podstawę do obliczeń ruchu ludności każdej gminy w okresie rocznym oraz za podstawę do kontroli czynności gminy dotyczących prowadzenia rejestru mieszkańców i ksiąg pomocniczych (§§ 31 ust. 5, 33 ust. 2).

§ 26.

1. Rejestr mieszkańców prowadzony jest:

a) w formie księgi (wzór Nr. 6), albo też

b) w postaci kartoteki z kart rodzinnych (wzór Nr. 7), układanej w porządku alfabetycznym według nazwiska głowy rodziny.

2. O wyborze jednego ze wskazanych wyżej systemów (księga, kartoteka) decydują gminy.

3. Rejestr mieszkańców, prowadzony w postaci księgi może być podzielony na tomy (zeszyty) stosownie do alfabetycznego porządku ulic i bieżącego porządku numerów domów, albo według poszczególnych wsi i osiedli.

4. Jeżeli zastosowano podział według ulic, numerów domów, wsi lub innych zasadniczych działów na tomy (zeszyty), to do każdego tomu stosuje się wszelkie przepisy dotyczące rejestru, jako całości

§ 27.

1. W wypadku zaprowadzenia rejestru mieszkańców w formie księgi, gmina obowiązana jest założyć i utrzymywać alfabetyczny skorowidz do tego rejestru w postaci listy lub kartoteki ogólnej mieszkańców całej gminy. Do tego celu może służyć jeden egzemplarz zgłoszenia.

2. Jeżeli rejestr mieszkańców składa się z kilku tomów, — każdy tom winien być zaopatrzony, niezależnie od skorowidza ogólnego, w alfabetyczny wykaz nazwisk wpisanych do tego tomu.

3. W wypadku zaprowadzenia rejestru mieszkańców systemem kartoteki w porządku alfabetycznym, gmina obowiązana jest założyć i utrzymywać dodatkowo rejestr domów, zawierający spis wszystkich domów, zamieszkałych i niezamieszkałych wedle ich numeracji porządkowej (wzór Nr. 9). Postanowienia ust. 3 i 4 § 26 mają przytem analogiczne zastosowanie

4. Rejestr domów winien zawierać nadto wyszczególnienie według numerów porządkowych wszystkich mieszkań (lokali) każdego domu, imię i nazwisko głównego lokatora, sublokatora (sublokatorów), tudzież osób zamieszkałych tam z jakiegokolwiek innego tytułu (członkowie rodziny, służba domowa etc.), jeżeli noszą inne nazwiska oraz inne dane, stosownie do rubryk, wskazanych we wzorze. Poszczególnych członków rodzin, noszących jedno i to samo nazwisko i zajmujących wspólne mieszkanie, nie wymienia się, lecz tylko podaje się ogólną ich ilość (łącznie z głową rodziny).

5. Postanowienia ustępu poprzedniego nie mają zastosowania do hoteli i t. p. zakładów, przeznaczonych do osób chwilowo tam przebywających. Wyjątek stanowią mieszkania administracji, personelu służbowego lub innych osób, stale w tych zakładach zamieszkałych.

6. Wyszczególnienie mieszkań nie jest również wymagane w zakładach i instytucjach., prowadzących gospodarstwo domowe pod wspólnym zarządem, jak np. bursach, przytułkach dla starców lub osób nieuleczalnie chorych, sierocińcach, klasztorach i t. p.

7. W gminach wiejskich wyszczególnienie mieszkań w poszczególnych domach może być zaniechane w wypadkach, gdy domy nie składają się z większej ilości mieszkań.

8. Sposób dokonania numeracji domów tudzież numeracji mieszkań w poszczególnych domach określą w miarę potrzeby rozporządzenia właściwych wojewodów.

§ 28.

1. Przewidzianą w art. 5 księgę meldunkową prowadzi się według wzoru Nr. 10, wpisując do niej wszystkie osoby, przebywające i opuszczające zakład.

2. Przewidziane w tymże artykule listy prowadzi się według wzoru Nr. 10A. Powinny one zawierać wykaz osób, przebywających w zakładzie.

Rozdział VI.

O prowadzeniu rejestru mieszkańców.

§ 29.

1. Rejestr zawierać winien nazwiska wszystkich osób w gminie zamieszkałych oraz wszelkie zmiany, dotyczące zarówno składu mieszkańców gminy i ich stanu rodzinnego, jak i ich miejsca zamieszkania.

2. Nikt nie może być zapisany do rejestru w dwóch lub więcej gminach równocześnie.

3. W razie zmiany miejsca zamieszkania powinno nastąpić skreślenie z rejestru jednej gminy i zapisanie do rejestru drugiej. Datę skreślenia względnie zapisania stanowią: data faktycznego opuszczenia miejsca poprzedniego zamieszkania względnie data przybycia do miejsca nowego zamieszkania.

4. Osoby, zamieszkujące w dwóch lub więcej miejscowościach, mogą być zapisane tylko w jednej z nich, a mianowicie w tej, która stanowi siedzibę główną (§ 9.)

§ 30.

1. Z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 36, zapisanie i skreślenie z rejestru dokonywa się na podstawie dowodu zamieszkania względnie dowodu zmiany miejsca zamieszkania, które zainteresowane gminy przesyłają sobie w drodze wzajemnej wymiany odpowiednich zawiadomień (wzór A, B, C, D i E).

2. Zawiadomienie wzoru A, czyli dowód zmiany miejsca zamieszkania, stwierdzający fakt opuszczenia dotychczasowego miejsca zamieszkania, przesyła gmina, która otrzymała zgłoszenie wzoru Nr. 2, albo zawiadomienie wzoru C, do gminy nowego miejsca zamieszkania osoby wymeldowanej, o ile gmina ta znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Zawiadomienie wzoru B, czyli dowód zamieszkania jest stwierdzeniem faktu zamieszkania i zapisania do rejestru mieszkańców osoby, której zamiar zmiany miejsca zamieszkania był zapowiedziany zawiadomieniem wzoru A.

4. Zawiadomienie wzoru C przesyła gmina w wypadku skonstatowania u siebie faktu zamieszkania osoby, o której nie otrzymano zamiadomienia wzoru A z gminy poprzedniego jej zamieszkania. Zawiadomienie to w odróżneniu od zawiadomienia wzoru B, zawiera nadto prośbę o nadesłanie dowodu zmiany miejsca zamieszkania wzoru A.

5. Zawiadomienie wzoru D jest odpowiedzią na zawiadomienie wzoru A, lub C w wypadkach negatywnego wyniku poszukiwań.

6. Zawiadomienie wzoru E przesyła się w celu ponaglenia odpowiedzi na zawiadomienie wzoru A względnie C.

7. Jeżeli po wysłaniu zawiadomienia wzoru A względnie C okaże się, że osoba, o którą chodzi, zamieszkuje względnie zamieszkiwała ostatnio w innej gminie, aniżeli gmina, do której wysłano zawiadomienie, gmina wysyłająca obowiązana jest przesłać ponownie zawiadomienie odpowiedniego wzoru pod właściwym adresem.

8. Osoba skreślona albo zapisana do rejestru mieszkańców może żądać od właściwej gminy wydania jej odpisu dowodu zmiany miejsca zamieszkania (wzór A) względnie dowodu zamieszkania (wzór B). Za wydanie takiego dowodu gminy mogą pobierać opłaty, w wysokości określonej regulaminem (§ 46).

§ 31.

1. Zawiadomienie wzoru A i C winno być wysłane niezwłocznie t. j. bezpośrednio po otrzymaniu zgłoszenia zmiany miejsca zamieszkania lub zgłoszenia zamieszkania względnie od chwili otrzymania wiadomości o fakcie, który ma być potwierdzony w drodze wymiany zawiadomień (§ 32).

2. Najpóźniej do dnia 15 po otrzymaniu zawiadomienia gmina obowiązana jest przesłać żądaną odpowiedź.

3. O ile gmina wysyłająca zawiadomienie wzoru A względnie C nie otrzyma żądanej odpowiedzi w ciągu 21 dni, obowiązana jest wystosować ponaglenie wzoru E.

4. W braku odpowiedzi w ciągu dalszych dni 14, gmina obowiązana jest przesłać zawiadomienie wzoru E powiatowej władzy administracji ogólnej terytorjalnie właściwej dla gminy, która nie udzieliła odpowiedzi.

5. Przebieg powyższej korespondencji winien być uwidoczniony w odpowiedniej rubryce księgi kontroli ruchu ludności (§ 25 punkt b).

§ 32.

1. Jeżeli po wysłaniu zawiadomienia wzoru A — okaże się że dowód zamieszkania wzoru B nie może być uzyskany, ponieważ osoba wymeldowana nie zamieszkała w miejscowości, wskazanej przez nią w zgłoszeniu zmiany miejsca zamieszkania, gmina którą wymeldowany opuścił, powinna z urzędu ustalić nowe miejsce zamieszkania, wdrażając niezbędne dochodzenia (§ 43) oraz spowodować odpowiednie sprostowanie wymeldunku (§ 16 ust. 1).

2. Gminy obowiązane są postępować w powyższy sposób również w wypadkach, kiedy stwierdzone zostanie, że osoba, zamieszkała w gminie, opuściła swą dotychczasową siedzibę bez wymeldowania.

3. Analogiczny obowiązek ciąży także na gminie, która ustali, że na jej obszarze abrała sobie miejsce zamieszkania osoba, co do której nie otrzymano zawiadomienia wzoru A.

§ 33.

1. Miejscem poprzedniego zamieszkania osoby, przybyłej na zamieszkanie do pewnej gminy z zagranicy, lub z obszaru W. M. Gdańska, a zamieszkałej poprzednio na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (reemigracja, repatrjacja), jest gmina, w której osoba ta zamieszkiwała bezpośrednio przed opuszczeniem granic Rzeczypospolitej Polskiej i tam też powinno być skierowane zawiadomienie wzoru C.

2. Do osób, które przybyły na zamieszkanie (stały pobyt, osiedlenie się) z zagranicy i nie zamieszkiwały nigdy przedtem w Rzeczypospolitej Polskiej (imigracja) oraz osób, które przenoszą swe miejsce zamieszkania poza granice Rzeczypospolitej Polskiej (emigrują) postanowienia § 30 ust. 1 — 5 nie mają zastosowania. W wypadkach takich w odpowiednich rubrykach księgi kontroli ruchu ludności, należy uczynić odpowiednią adnotację (§ 31 ust. 5).

§ 34.

W wypadkach;

a) braku informacyj co do nowego miejsca zamieszkania osoby, która wyprowadziła się z danej gminy.

b) wyjazdu na zamieszkanie poza granice Rzeczypospolitej Polskiej względnie na obszar W. M. Gdańska,

c) braku informacyj co do poprzedniego miejsca zamieszkania, oraz braku miejsca zamieszkania wogóle (§ 10 ustęp 3),

d) przybycia na zamieszkanie do gminy z zagranicy, lub z obszaru W. M. Gdańska (§ 33),

gminy, na których ciąży obowiązek dokonania wskazanych w § 30 czynności, winne są w terminie dni 30 przesłać stosownie do okoliczności zgłoszenie Nr. 1 lub 2 względnie 1 A lub 2 A do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, gdzie zgłoszenia te będą utrzymywane w osobnej ewidencji. W wypadkach wskazanych w punktach a) oraz c) zgłoszenie takie winno być przesłane po uprzedniem dokonaniu poszukiwań (§ 32) w terminie 6 miesięcy od dnia zamieszkania w gminie względnie od

dnia wyprowadzenia się z gminy danej osoby, a w wypadkach wskazanych w punktach b) oraz d) — w terminie dni 30.

§ 35.

1. Gminy i organa, prowadzące ewidencję i kontrolę ruchu ludności, obowiązane są sprawdzić dane, które mają być wciągnięte do rejestru..

2. Treść zapisu w każdej rubryce rejestru winna być potwierdzona właściwemi dekumentami i dowodami.

3. Rubryki, których treść nie może być potwierdzona w sposób powyższy, powinny być pozostawione bez wypełnienia, aż do czasu uzyskania właściwych dowodów.

§ 36.

1. Skreślenie z rejestru osób, zamieszkałych w gminie, może nastąpić również bez wymiany zawiadomień (§ 30 ustęp 1), na podstawie posiadanych przez gminę dowodów względnie zgłoszeń:

a) w razie śmierci osoby, zapisanej do rejestru,

b) w razie jej wyjazdu w celu osiedlenia się poza granicami Rzeczypospolitej (emigracji) lub na obszarze W. M. Gdańska,

c) w razie opuszczenia miejsca zamieszkania w danej gminie, o ile nowe miejsce zamieszkania, pomimo przedsięwziętych kroków (§ 32) nie zostało ujawnione w ciągu pięciu miesięcy.

2. Zapisanie do rejestru z pominięciem trybu postępowania, przewidzianego w § 30 może nastąpić:

a) z decyzji gminy, powziętej na podstawie dostarczonych jej dokumentów (§ 35) w wypadku urodzenia się dziecka z rodziców, zamieszkałych w danej gminie,

b) na podstawie decyzji miejscowej powiatowej władzy administracji ogólnej:

aa) w wypadkach braku miejsca zamieszkania wogóle (§ 10 ustęp 3),

bb) w wypadkach braku wiadomości co do poprzedniego miejsca zamieszkania ó ile ono pomimo przedsięwziętych kroków nie zostało ujawnione w ciągu 5 miesięcy (§ 32) oraz

cc) w wypadkach przybycia do gminy na zamieszkanie z zagranicy.

§ 37.

Prowadzący akta stanu cywilnego względnie księgi metrykalne powinni w ciągu pierwszych 15 dni miesięcy: stycznia, kwietnia, lipca i października każdego roku przesyłać do gminy zamieszkania wyciągi z aktów stanu cywilnego wzgl. ksiąg metrykalnych, dotyczące każdego indywidualnie wypadku urodzenia, zgonu tudzież zawarcia związku małżeńskiego, zarejestrowanego w tych aktach względnie księgach w ciągu poprzedniego kwartału. Wyciągi powyższe powinny zawierać numer odpowiedniej księgi względnie aktu tudzież dane wyszczególnione dla każdego wypadku w § 12. Zawiadomienie o zaślubinach winno zawierać: a) numer rejestr:, b) dzień, miesiąc, rok zaślubin, c) nazwiska i imiona, zawód, datę i miejsce urodzenia)miejscowość, gmina, powiat), miejsce zamieszkania, wyznanie, tudzież imiona rodziców każdego z małżonków.

§ 38.

Otrzymane przez gminę w myśl § 12 zawiadomienia (o zgonie, urodzinach i t. p.), dotyczące osób, czasowo w gminie przebywających, t. j. osób, zamieszkałych w innej gminie, powinny być niezwłocznie przesłane do gminy ich miejsca zamieszkania.

§ 39.

1. W wypadkach nadania lub stwierdzenia obywatelstwa polskiego, uznania za obywatela polskiego, wystawienia zaświadczenia o obywatelstwie polskiem na dowodzie osobistym (art. 19), pozbawienia, utraty, lub zrzeczenia się obywatelstwa polskiego oraz w wypadkach udzielenia zezwolenia na zmianę nazwiska władza, która wydała odnośny akt administracyjny, obowiązana jest powiadomić o tem w terminie dni 10 gminę miejsca zamieszkania osoby, której orzeczenie dotyczy, a to celem poczynienia odpowiednich adnotacyj we właściwych rubrykach rejestru.

2. Władza administracji ogólnej powiadamia również gminę o wiadomych jej wypadkach zmiany przynależności państwowej osiedlonego w Polsce cudzoziemca.

§ 40.

Zapisanie do rejestru cudzoziemca może nastąpić tylko z decyzji właściwej władzy administracji ogólnej.

§ 41.

1. Dane rejestru mieszkańców będą sprawdzane na podstawie wyników każdorazowego powszechnego spisu ludności.

2. Kwestję użycia do tego celu operatów powszechnego spisu ludności reguluje art. 6 ust. 2. ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 464).

Rozdział VII.

Postanowienie specjalne.

§ 42.

1. Gminy obowiązane są utrzymywać księgi, rejestry i kartoteki, przewidziane w roździale IV i V, oraz akta, dotyczące prowadzenia ewidencji i kontroli ruchu ludności we wzorowem porządku i przechowywać je w sposób zabezpieczający przed zniszczeniem.

2. W wypadku zniszczenia rejestru mieszkańców wojewódzka władza administracji ogólnej zarządzi założenie nowego rejestru na podstawie wyników powszechnego spisu ludności (§ 41 ust. 2) albo też w drodze ankiety wzoru Nr. 11, 11 A i 12, jeżeli założenie rejestru miałoby nastąpić w okresie pomiędzy dwoma powszechnemi spisami ludności.

§ 43.

1. Gminy obowiązane są utrzymywać ciągłą kontrolę ruchu ludności przez zorganizowanie systematycznego nadzoru nad należytem przestrzeganiem przez ludność postanowień, dotyczących meldunków.

2. W wyniku dokonanej kontroli gmina obowiązana jest z własnej inicjatywy przedsięwziąć potrzebne kroki do poczynienia odpowiednich poprawek w rejestrze mieszkańców względnie do wykonania postanowień § 16 ust. 1 i 4 tudzież §§ 29—38.

3. Właściciele domów lub osoby ich zastępujące (art. 9.) tudzież osoby obowiązane do udzielenia danych, potrzebnych do zameldowania względnie wymeldowania (art. 10) obowiązane są udzielić gminom oraz działającym z ramienia gminy urzędnikom wszelkich potrzebnych w tym zakresie informacji.

4. W razie potrzeby ustalenia tożsamości lub ustalenia innych danych, wymaganych przy prowadzeniu rejestru mieszkańców (§ 35 ust. 1 i 2), gmina może żądać osobistego stawiennictwa osoby, której dane te dotyczą osoby, obowiązanej do udzielenia tych danych (art. 10) w celu wylegitymowania względnie przedłożenia gminie potrzebnych dokumentów.

5. W wypadkach niewykonania obowiązków meldunkowych, albo w razie niewykonania zarządzeń, wydanych na podstawie nininiejszego rozporządzenia przez władze do tego powołane, będą w granicach niezbędnej potrzeby stosowane środki postępowania przymusowego (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 36, poz. 342).

6. Rozporządzenia szczegółowe, dotyczące unormowania kwestji kontroli, przewidzianej w niniejszym paragrafie oraz w § 45, wydawać będą w miarę potrzeby wojewódzkie władze administacji ogólnej na zasadzie art. 23.

§ 44

1. Właściwa władza administracji ogólnej obowiązana jest co najmniej raz do roku dokonać lustracji czynności gmin w zakresie prowadzenia ewidencji i kontroli ruchu ludności, badając stan i prawidłość prowadzenia ksiąg i rejestrów, oraz sposób ich przechowywania (§ 42 ust. 1).

2. Niezależnie od tego księgi i rejestry powinny być badane przy okazji każdej inspekcji dokonywanej przez te władze.

§ 45.

1. Ze względu na interesy bezpieczeństwa i spokoju publicznego nadzór nad przestrzeganiem przez ludność obowiązków meldunkowych należy również do organów Policji Państwowej.

2. Organa Policji Państwowej będą wspierały organa gminne przy wykonywaniu przez nie nadzoru przewidzianego w § 43.

3. Organa Policji Państwowej obowiązane są powiadamiać gminę o każdym spostrzeżonem fakcie, wymagającym sprostowania w rejestrze mieszkańców względnie wymagającym dopełnienia zaniechanego obowiązku (§ 16). Doniesienia o zachodzących w tym względzie przekroczeniach (art. 24 i 25) należy kierować według właściwości.

§ 46.

1. Organizację biur meldunkowych i ewidencji ruchu ludności w gminie oraz ich tryb urzędowaniu określą regulaminy, uchwalone przez zarządy gmin, a zatwierdzone przez właściwe władze administracji ogólnej. W stosunku do gmin wiejskich będą w tym wypadku właściwe powiatowe władze administracji ogólnej przy współudziale wydziału powiatowego, a w stosunku do wszystkich gmin wiejskich — wojewódzkie władze administracji ogólnej przy współudziale wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym.

2. W miarę potrzeby i w trybie wyżej przewidzianym gminy mogą zwolnić od obowiązku dostarczania zgłoszeń i kart w 2 egzemplarzach (§ 11 ust. 1.) jeżeli jeden egzemplarz tych zgłoszeń i kart okazałby się ze względu na miejscowe warunki wystarczający dla potrzeb gminy.

3. Regulaminy gmin mogą określić sposób przyjmowamia zgłoszeń i kart (§ 13 ust. 6) oraz tryb postępowania wyjątkowego w wypadkach, gdy pzzyjmowanie przez właściciela domu zgłoszeń i kart na miejscu okazałoby się niemożliwe ze względów lokalnych.

4. Regulaminy gmin mogą również przewidzieć wypadki wypełnienia przez gminy w drodze wyjątku zgłoszeń i kart na podstawie ustnych zeznań (meldunków) osób interesowanych (§ 11 ust. 1).

§ 47.

W stolicy i wszystkich miastach, będących siedzibą wojewódzkich i powiatowych władz administracyji ogólnej, ustanawia się obowiązek wymeldowywania czasowego pobytu (art. 16. punkt. b).

§ 48.

Przewidziane w niniejszem rozporządzeniu obowiązki gmin mogą być na terenach uzdrowiskowych powierzone zarządom tych terenów. Rozporządzenia szczegółowe w tym zakresie wydają właściwi terytorjalnie wojewodowie.

§ 49.

1. W pomieszczeniach i budynkach, zajmowanych i zarządzanych przez wojsko tudzież w koszarach i innych miejscach postoju oddziałów armji (art. 20 ust. 1) przewidziane w art. 4, 5, 7, 8 i 11 (§§ 11—22) obowiązki właściciela domu ciążą na administratorach gmachów (komendantach gmachów). Władze wojskowe, zajmujące te gmachy lub niemi zarządzające, podają do wiadomości gmin nazwiska administratorów (komendatów) gmachów w myśl art. 9.

2. Do osób, podlegających zameldowaniu i wymeldowaniu w takich gmachach i miejscach postoju oddziałów armji, nie należą szeregowi wojsk polskich, powołani do służby wojskowej i z tego tytułu tam przebywający.

3. Postanowienia ust. 1 niniejszego paragrafu mają analogiczne zastosowanie do wszelkich domów i gmachów, znajdujących się pod zarządem instytucyj lub władz rządowych i samorządowych tudzież do wszelkich zakładów publicznych i prywatnych, jako to—zakładów wychowawczych, konwiktów, klasztorów, seminarjów, burs, przytułków i t. p.

§ 50.

Przewidziany w art. 5 obowiązek prowadzenia ksiąg meldunkowych w hotelach i t. p. zakładach tudzież list uskutecznia się przy pomocy wzorów Nr. 10 i 10A.

§ 51.

1. Postanowienia nininiejszego rozporządzenia nie dotyczą osób, korzystających z przywileju zakrajowości tudzież lokali i pomieszczeń, bądź to zajmowanych przez powyższe osoby, bądź też służących do celów urzędowania przedstawicielstw dyplomatycznych. W wypadkach wątpliwych rozstrzyga Minister Spraw Zagranicznych.

2. Czynności meldowania innych osób wyszczególnionych w art. 20 ust. 2. przez osoby do tego zobowiązane dokonywane będą zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

3. Jako dokumenty legitymacyjne (art. 17) osób, wskazanych w art. 20 ust. 2 służyć będą: legitymacje wydane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, zaświadczenia specjalne, wystawiane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych lub przez podległe Ministerstwu Spraw Zagranicznych urzędy dyplomatyczne tudzież paszporty dyplomatyczne lub służbowe.

Rozdział VIII.

Postanowienie przejściowe i końcowe.

§ 52.

Gminy obowiązane są założyć i prowadzić rejestry, księgi i kartoteki, wymienione w rozdziale IV i V od dnia 1. lipca 1931 r.

§ 53.

1. Osoby, które w dniu 1 stycznia 1931 r mają na obszarze danej gminy swoje miejsce zamieszkania, t. j., których pobyt w gminie nie ma charakteru pobytu czasowego, będą przez gminę wpisane do rejestru mieszkańców stopniowo najdalej do 1 lipca 1931 r. na podstawie ankiety wzoru Nr. 11, 11A i 12 zarządzonej przez właściwych wojewodów.

2. Karty ankiety będą przechowane przez gminy narówni ze zgłoszeniami i kartami zameldowania oraz wymeldowania stosownie do § 23.

§ 54.

1. Istniejące dotychczas księgi meldunkowe (księgi ludności stałej i niestałej, księgi stanowe i t. p.) powinny być zamknięte, sprawdzone i przechowywane przez gminę stosownie do § 42 ustęp 1 i § 44 ustęp 1.

2. Przechowywanie tych ksiąg może być, jeżeli tego zajdzie potrzeba, powierzone powiatowym władzom administracji ogólnej.

3. O zamknięciu i oddaniu do przechowania ksiąg winien być w każdym wypadku sporządzony dokładny protokół.

4. Szczegółowe w tym względzie zarządzenia wydadzą terytorjalnie właściwe władze administracji ogólnej.

§ 55.

Sposób prowadzenia ksiąg i rejestrów, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu, określa instrukcja Ministra Spraw Wewnętrznych. Instrukcja Ministra Spraw Wewnętrznych, wydana w porozumieniu z Mizistrem Spraw Wojskowych i Ministrem Spraw Zagranicznych, ustala obowiązki gmin i urzędów konsularnych w zakresie prowadzenia przez te urzędy ewidencji i kontroli ruchu osób, podlegających obowiązkowi wosjkowemu.

§ 56.

Pojęcie „stałego miejsca zamieszkania", użyte w rozporządzeniu Ministra Spraw Wojskowych do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym należy rozumieć, jako „zamieszkanie" w znaczeniu § 3 ust. 2. niniejszego rozporządzenia.

§ 57.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 r.

(Wyciąg z Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 653, w którym podane są wzory do powyższego rozporządzenia).

2.

Zarządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 17. grudnia 1930 r.

w sprawie unieważnienia legitymacji filmowych wydanych w r. 1925.

Na podstawie art. 5. Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach (Dz. Pr. P. P. Nr 14, poz. 177) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Legitymcje filmowe, wydane w czasie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1925 r., tracą swą ważność z dniem 1 stycznia 1931 r.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 r.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Sławoj Składkowski.

3.

Obwieszczenie

o badaniu koniu przekraczających granicę polsko-niemiecką.

W myśl § 1 rozporządzenia weterynaryjno-policyjnego Wojewody Sląskiego z dnia 21 II. 1929 r, L. Ad. 1178 w przedmiocie małego ruchu granicznego zwierząt na pograniczu polsko-niemieckiem ustalono terminy i miejsca dla bezpłatnego badania **koni polskich** przekraczających granicę polsko-niemiecką w roku 1931 jak następuje:

I. Hindenburg (Zabrze), Sonnabendwochenmarktplatz an der Körner - und Blücherstrasse.

8 stycznia	1931 r.	7 lipca
3 lutege	„	4 sierpnia
3 marca	„	1 września
7 kwietnia	„	6 października
5 maja	„	3 listopada
2 czerwca	„	1 grudnia

od godziny **8-ej do 9-ej** przedpołudniem.

II. Beuthen (Bytom), Reichspräsidentenplatz:

7 stycznia	1931 r.	1 lipca
4 lutego	„	5 sierpnia
4 marca	„	2 września
1 kwietnia	„	7 pazdziernika
6 maja	„	4 listopada
3 czerwca	„	2 grudnia

od godziny **8-ej do 12-ej** przedpołudniem.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Swiętochłowice, dnia 30. grudnia 1930 r.

Starosta

w z.

(—) Korol

4.

Zarządzenie

o zwalczaniu pryszczycy.

Na podstawie § 139 Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w gminie Orzeszu i w folwarku Josefsberg (Kaminietz) powiat Gleiwitz urzędowo stwierdzono pryszczycę.

Swiętochłowice, dnia 17 grudnia 1930 r.

Starosta

w z. (—) Korol).

5.

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazie świń.

Na podstawie § 365 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Emilji Koloskowej w Wielkich Piekarach, Kolonja robotnicza nr. 7. i Pawła Niwergala w Orzegowie przy ul. Piaskowej 2 pomór i zaraza świń wygasła.

Swiętochłowice, dnia 18 grudnia 1930 r.

Starosta

w z. (—) Korol.

6.

Wydział Powiatowy

L. dz. W. O. 2756.

Dot: pochwały dla lek. wet. Skalskiego.

W ostatnim czasie stwierdził lekarz weterynaryjny Piotr Skalski z Szarleja w jednym wypadku trychiny.

Za sprawne i sumienne wykonywanie swych obowiązków udzielam wyżej wspomnianemu pochwałę.

Świętochłowice, dnia 20, XII. 1930 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Korol

7.

Dot: wyłudzania wsparć.

1. Antoni Tuchowski, ur. w r. 1891-23/3 w Słobódce ad Bratkówce pow. Stryj.

2. Bronisław Rybnicki urodzony w r, 1907 zamieszkały w Wygodzie gm. Pacyków pow. Dolina

3. Dmytro Jagnysz, urodzony w r. 1895 w Sadzawce powiat Nadwórna, włóczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami zapomogi od Związków Komunalnych.

Powyższe podaje się do wiadomości z tem że ewentualnie wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Swiętochłowice, dnia 18. XII. 1030 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w z.

(—) Korol

8.

Obwieszczenie

dot. pobieranie dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych na rok 1931.

Rada gminna na swem posiedzeniu w dniu 10 grudnia b. r. uchwaliła pobierać dodatki komunalne do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych w wysokości 50 %.

(—) Józef Wróżyna, (—) Klonowski

(—) Fr. Lazar

Naczelnik gminy.

Uchwała.

Na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Woj. Sl. w brzmieniu rozp. Wojewody Sl. z dnia 8-go lipca 1926 r. (D. U. Sl. Nr. 17 poz. 30), zatwierdza się uchwałę rady gminnej w Lipinach, dot. pobierania dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków przetworów wódczannych i spirytusowych z tem, iż dodatek komunalny na wyrob i sprzedaż trunków nie może przekraczać 10 % opłaty państwowej.

Swiętochłowice, dnia 16 grudnia 1930 r.

W Imieniu Wydziału Powiatowego

Przewodniczący

(L. S.) w z. (—) Korol.

Ogłoszono:

Lipiny, dnia 23 grudnia 1930 r.

w z. (—) Smerczek, ławnik gm.

9.

Zamknięcie rachunkowe

Spółki Spożywczej „Nowy Konsum“

zapisana spółdzielnia z ograniczoną odpowiedz.

w Lipinach

za czas od 1. X. 1929 r. do 30. IX. 1930 r.

Bilans końcowy

Aktywa

Stan kasy	5.301	44
Banki	5.000	—
Zasoby w towarach	20.799	02
Inwentarz	1.119	—
Wierzytelności	386	35
razem Zł:	32.605	81

Pasywa

Udziały członków a) zł 3360,— b) zł 15,—	3.375	—
Wierzyciele	1,3524	75
Fundusz rezerwowy	6.028	—
Udziały niepodjęte	611	75
Nadwyżka	9066	31
razem Zł:	32.605	81

Geschäfts-Abschluss

des

Nowy Konsum Neuer Konsum-Verein

zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedz.

w Lipinach

für die Zeit vom 1 Oktober 1929 bis 30 September 1930.

Bilanz

Aktiva

Kassenbestand	5.301	44
Bank Konto	5.000	--
Warenbestand	20.799	02
Inwentarien	1.119	—
Aussenstehende Forderungen . . .	386	35
Sa. Zł.	32.605	81

Passiva

Guthaben der Mitglieder a) zł 3360,— b) zł 15,—	3.375	—
Gläubiger	13.524	75
Rezervefonds Konto	6.028	—
Nicht erhobene Geschäftsanteile . .	611	75
Überschuss	9066	13
Sa. Zł.	32.605	81

Liczba członków w dniu 1. października 1929 r.	644 osób
Ubyło w biegłych latach z powodu śmierci, zgłoszonej dopiero w roku sprawozdawczym	3 osób
	641 osób
Przybyło w roku operacyjnym	34 osób
	675 osób
30-go września 1930 r. wystąpiło przez wypowiedzenie	3 osób
Stan w dniu 1. października 1930 r.	672 osób

Lipiny, dnia 17. grudnia 1930 r.

Nowy Konsum

zap. Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością

w Lpinach

Zarząd:

(—) Walter (—) Spuida. (—) Rabin.

Mitgliederzahl am 1. Oktober 1929	644 Pers.
Hiermit ab in Vorjahren verstorben aber erst im Berichtsjahr angezeigt	3 „
	641 Pers.
Zugang während des Geschäftsjahres	34 „
	675 Pers.
Am 30. September 1930 schieden aus; durch Kündigung	3 Pers.
Bestand am 1. Oktober 1930	672 Pers.

Lipiny, den 17. Dezember 1930.

Nowy Konsum Neuer Konsum

zap. Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością

w Lipinach

Der Vorstand:

(—) Walter (—) Spuida (—) Rabin.

Rozkład jazdy ważny od 7-go stycznia 1931 r.

Linja 2. Sosnowiec—Szopienice—Katowice—Hajduki—Król. Huta.

					5^{59}	6^{19}		23^{19}	23^{39}	0^{09}	↓ Sosnowiec ↑		6^{35}	6^{55}		23^{35}	0^{05}			
					6^{08}	6^{28}	co	23^{28}	23^{48}	0^{18}	↓ Szopienice ↑		6^{25}	6^{45}	co	23^{25}	23^{55}	0^{15}		
					6^{26}	6^{46}	20 min.	23^{46}	0^{06}		↓ Katowice ↑		6^{05}	6^{25}	20 min.	23^{05}	23^{35}	23^{55}		
4^{54}	5^{24}	5^{44}	6^{04}	6^{24}	6^{44}	7^{04}	aż do	0^{04}	0^{24}		↓ Hajduki ↑	5^{19}	5^{49}	6^{09}	aż do	22^{49}	23^{19}	23^{39}	0^{14}	0^{24}
5^{04}	5^{34}	5^{54}	6^{14}	6^{34}	6^{54}	7^{14}		0^{14}			Król. Huta	5^{09}	5^{39}	5^{59}		22^{39}	23^{09}	23^{29}	23^{54}	0^{14}

Linja 7. Mysłowice-Szopienice-Katowice-Hajduki-Świętochłowice-Redensblik

					5^{23}		6^{03}		21^{23}	21^{43}	22^{03}	22^{13}	22^{43}	22^{53}	23^{13}	23^{33}	0^{03}	Mysłowice	5^{21}	5^{51}	6^{11}		23^{51}		
3^{48}		4^{38}	4^{58}	5^{18}	5^{38}	5^{58}	6^{18}		21^{38}	21^{58}	22^{18}	22^{28}	22^{58}	23^{08}	23^{28}	23^{48}	0^{18}	Szopienice	5^{05}	5^{35}	5^{55}		23^{35}		1^{01}
4^{06}		4^{56}	5^{16}	5^{36}	5^{56}	6^{16}	6^{36}	co 20 minut aż do	21^{56}	22^{16}	22^{36}		23^{16}				0^{36}	Katowice	4^{45}	5^{15}	5^{35}	co 20 minut aż do	23^{15}		0^{41}
4^{24}	4^{54}	5^{14}	5^{34}	5^{54}	6^{14}	6^{34}	6^{54}		22^{14}	22^{34}	22^{54}		23^{34}				0^{54}	Hajduki	4^{29}	4^{59}	5^{19}		22^{59}	23^{39}	0^{25}
4^{44}	5^{14}	5^{34}	5^{54}	6^{14}	6^{34}	6^{54}	7^{14}		22^{34}		23^{14}		23^{54}					Redenblik Gr			4^{59}		22^{39}	23^{19}	0^{05}

Linja 12. Król. Huta, Rynek—Hajduki Dworzec—Świętochłowice—Piaśniki.

		6^{49}	7^{09}		20^{29}	20^{49}	Król. Huta	6^{45}	7^{05}	7^{25}		20^{45}		
		6^{58}	7^{18}	co	20^{38}	20^{58}	przyj. Hajduki odj.	6^{35}	6^{55}	7^{15}	co	20^{35}		
6^{25}	6^{45}	7^{05}	7^{25}	20 min.	20^{45}		odj. Hajduki przyj.		6^{48}	7^{08}	20 min.	20^{28}	20^{48}	21^{08}
6^{35}	6^{55}	7^{15}	7^{35}	aż do	20^{55}		Piaśniki		6^{38}	6^{58}	aż do	20^{18}	20^{38}	20^{58}

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.